Ч. 203. Пятниця 20 (7) вересня 1912. Рік XXII.

Виходить у Львові що дня (крім неділь і гр. кат. сьвят) і-ій о 5 годині по полудни
РЕДАКЦИЯ і Адміністрация: улиця Чарнецкого ч. 10.
ПИСЬМА приймають ся лиш франковані.
РУКОПИСИ звертають ся лиш на окреме жадане і за вложенем оплати почт.
РЕКЛЯМАЦИЇ незапечатані вільні від оплати почтової.

НАРОДНА ЧАСОПИСЬ

Додаток до „Ґазети Львівскої".

Передплата у Львові в бюрі дневників пасаж Гавсмана ч. 9 і в ц. к. Староствах на провінциї:
на цілий рік К 4·80
на пів року К 2·40
на чверть року К 1·20
місячно . . . К —·40
Поодиноке число 2 с.
З почтовою пересилкою:
на цілий рік К 10·80
на пів року К 5·40
на чверть р. К 2·70
місячно . . . К —·90
Поодиноке число 6 с.

Вісти політичні.

Делеґациї. — Дальші бучі в угорскім соймі. — Болгарско-турецкі відносини. — Видуманий договор.

Президент австрийскої делеґациї Доберніґ прибув вже до Відня і обняв президияльні чинности. Передвчера відбув конференцию з президентом міністрів ґр. Штірґком і міністром справ заграничних ґр. Берхтольдом в справі проґрами делеґацийних нарад. По першім засіданю делеґаций зійдуть ся комісиї і будуть радити мериторично. Друге повне засідане — доносить „D. N. Korresp. — відбуде ся 3 або 7 жовтня. Наради делеґаций потревають до половини жовтня.

З Будапешту доносять дальше про події в тамошнім соймі: Вчера зійшли ся опозицийні посли о год. 9 рано в клюбі людової партиї на коротку нараду, а по нараді під проводом ґр. Апонього і ґр. Каролього пішли до парляменту. За ними ішла товпа народа. На площи перед парляментом було богато людий. Поліция удержувала порядок. Розкидувано летучі листки з зазивом до демонстрациї. Поліция заняла сходи і кульоари соймової палати. Коли ґр. Тіса прийшов до вінди, аби поїхати на перший поверх до свого бюра, застав там кількох опозицийних послів. Ті посли привитали его прозвищами, заявили, що разом з ним не поїдуть і вийшли. Опозицийні посли числом около 80 відбули коротку нараду під копулою соймової палати і пішли до салі засідань. Коло год. $10\frac{1}{2}$ прийшли також посли з партиї праці. Опозиция розпочала зараз галасливу обструкцию. Повторили ся скандалічні сцени з передвчера. Прийшло до такої бійки, що — як доносять віденьскі часописи — 11 послів є тяжко або лекше ранених, посол Геді має викручену руку, побито також міністра торговлі Беетого, а інспектора поліциї Павлика так побито, що ціла его голова обложена сянцями. Роз'ярене в палаті починає уділяти ся й улици, яка безвзглядно стоїть по стороні опозициї. Опозиция видала летучі листки накликуючі до демонстрациї. Социялісти заповіли демонстрацию в користь опозициї і загального голосованя.

Бійка в соймі була незвичайно завзята. Посли і поліцианти просто тягали ся за волосе. Поліцианти били послів безпощадно, а посли їх. В роз'яреню опозицийні посли кричали: Стріляйте до нас! — Інспектор поліциї Павлик, побитий майже до крови, кричав: На милість Божу, що маю робити? Ґр. Каролї відповів: Прикажіть стріляти, але на власну відвідвічальність! Між тим роз'ярені опозицийні посли кликали: Стріляйте до нас — колїть нас баґнетами! По побитю міністра Беетого перервав Тіса о год. 12 засідане і візвав інспектора поліциї Павлика. Поліция увійшла до салі і утворила кордон між послами опозицийними а правительственними. Тоді посли опозицийні вийшли із салі, а за ними поліция. Відтак відбуло ся засідане, на котрім виключено 50 послів опозициї з 30 засідань а 15 з десятьох засідань. По виборі членів делеґациї засідане замкнено.

Болгарска телеґрафічна аґентия заявляє, що вісти, які розійшли ся по европейській пресі, немов би болгарске правительство звернуло ся до европейских держав з меморияллом в справі управильненя македоньскої справи, зовсім неправдиві. Софійский кореспондент париского Temps-а з уваги на те заперечене стверджує рішучо, що болгарске правительство мало таки намір вислати сей мемориял, але відступило від наміру лиш внаслідок рішучого натиску зі сторони дипльоматиї з Льондону і Петербурга. Особливо Анґлія зажадала від Ґешова, щоби здержав ся від всякої акциї, яка могла би довести до оружного конфлікту. Рівночасно обіцяла анґлійска дипльоматия, що буде старати ся о поліпшене долї Болгар в Македонії, коли в Туреччині Кіяміль паша обійме великий везират, що наступить вже небавом.

Московский орґан октябристів „Голос Москвы" приніс недавно текст тайного договору між Чорногорою і Австриєю. Сей договор складає ся з 9-ти артикулів. Найважнійше з

---

7)

ДАРУНОК ІНДА.

Оповіданє Ф. Оберґа.

(Дальше).

З великим трудом перебили ся ми крізь бурю, дощ все ще лив як з коновки а вихор дух в нас запирав. А мимо того я мало що з того відчував, так страшно мучила мене сьвідомість страти дорогого часу, якої мене коштували трудности сеї ночи. Була то найстрашнійша дорога в моїм житю.

А відтак прийшла тота хвиля, коли доктор Кресбирн вийшов з комнати недужої і з непроникливим лицем сказав: То сліпа кишка. Дитину треба зараз відвезти до Ґлесґо, бо треба зробити операцию, котрої я тут сам не можу виконати!

Минула година горя, яке годі описати, заким все до перевозу приготовлено. Коли остаточно від'їхав самоїзд, котрим кермував мій шваґер, зачинало вже з поза чорних тучевих хмар зоріти. Вітер завіяв до мене послідний голос самоїздової труби. Було то ніби послідне поздоровлене Евелїни і сльози станули мені в очах.

Недобрі вісти наспіли на другий день з Ґлесґова. Операцию треба було відложити, бо до того часу, заким недужу привезено до шпиталю, настали комплікациї, які поки що не дозволяли ніякої операциї.

І наконець, другого вечера, коли понад Кіркінтеллян зійшов великий ясний місяць, прийшло до остаточного рішеня.

Евеліна перестала вже на віки мучити ся.

Не можу того оповісти, як то страшно на мене поділало. Довгий час мав я таке чуство, як колиб я був якимсь автоматом, котрий раз натягнений наслідує всї зверхні прояви житя, мертвий. Мені здавало ся, як колиб отся подія витиснула на моїй особі на завсїгди свою печать. Житє стало ся для мене тягаром, здавало ся, що не уйду і не видержу тягару до того зловіщого дарунку. До того прилучило ще й то, що я від тої ночи, коли то шукав за лікарем для Евеліни, мав на собі лиш легке одінє і набавив ся перестуди, на котру я спершу не зважав, але котра опісля давала ся досить сильно відчути. Так ослаб я був опісля на души і тілї до того степеня, що уважав ще за навідповіднійше шукати поратунку в якійсь санаториї. А що то чи сяк чи так було моїм бажанем по послідних подіях покинути анґлійску землю, то я вибрав собі санаторию недалеко Берлина, котрої управителем був мій добрий знакомий і котрого мені поручено яко знаменитого лікаря.

Санатория доктора Льовіца подобала, по правді сказавши, більше на великий міжнародний готель і забавний пансіон для чужинців як на санаторию. Але може то якраз було для мене як найвідповіднійше, бо я преці не був виразно хорий. Коли я спершу старав ся сходити з другими особами, що мешкали тут разом зі мною, то робив я то лиш длятого, щоби знайти собі розривку, отже то була лиш самолюбивість, але поволи деякі люди зачали мене тут направду інтересувати і я поволи позбув ся пригнобленя.

З одним із гостий в тій санаториї звела мене пристрасть до фотоґрафованя. Пан Сталь був то Голяндець, а чим більше я того чоловіка пізнавав, тим інтереснійший і ориґінальнійший він мені видавав ся. Вже із своєї поверховности був він собі типовим чоловіком. Він був великого росту, плечистий і костистий як то звичайно бувають Голяндці, та й будова его лобини і его лиця мала в собі щось не скрізь ґерманьского: подовгаста голова з великим імпонуючим чолом, з довгим носом і рівними, затисненими губами. Але краска его лиця була брунява, его волосе і підстрижені коротко вуси були такі чорні як лиш можна собі подумати а так само і его чорні очи вказували на то, що у него єсть сильна домішка романьскої крови. Та й в своїм поведеню зраджував пан Сталь ті питоменні противности подвійної крови: его спосіб представляти ся по найбільшій части спокійним і его незвичайно добре товариске виховане надавали его виступленю чогось зовсім аристократичного, але коли раз розбалакав ся, то в тім звичайно так спокійнім і поважнім чоловіці пробивав ся темперамент, котрий просто викликував здивованє. Він бував тоді дуже дотепним, проявляв таку

того договору є те, що Австрия обовязує ся виплачувати князеви Микитї і єго наслїдникам 360.000 корон річно і дипльоматичне поперте під услівєм, що чорногорска династия строго буде сповняти з'обовязаня договору. Чорногора обовязує ся до строгої невтральности на случай війни Австриї з Росиєю або Сербією. Коли прийшло би до війни Чорногори з Туреччиною, то Австрия попре Чорногору в дипльоматичній дорозї, а на случай пораженя сеї остатної забезпечить їй Австрия цїлість границь. На случай війни Австриї з Італїєю чорногорский князь обовязує ся віддати Австриї пристань Антівари за одноразовою оплатою пів міліона корон. Колиж би вибухла австрийско-турецка війна, то князь Микита обовязує ся давати Австриї помічничї відділи. В послїднїм артикулї говорить ся, що коли би Австриї удало ся сотворити конфедерацию балканьских держав під протекторатом Австриї, то Чорногора має також до неї приступити. Крім того чорногорска династия позволяє Австриї на католицку пропаґанду в границях своєї держави та надає специяльні привілеї австрийскому промисловы і торговлї.

Подаючи сей договор, „Голос Москвы“ робить гіркі докори князеви Микитї, що бере гроші з Росиї і зраджує Росию тайним договором з Австриєю. Князь Микита бере від российского царя річної платнї, як доносить „Голос Москвы“, 175.000 рублів.

Сей договор — після донесень московского дневника — має бути заключений дня 12. липня 1907 р. на протяг 20-ти лїт.

Сими ревеляциями про сей тайний договор занимає ся царгородский кореспондент „Hamburger Nachrichten“ і пише, що ті ревеляциї дістали ся з Царгороду, а царгородским сензациям нема що вірити. Вірять їм ще російскі і францускі дневники, але нїмецкі і австрийскі вже відносять ся до них з недовірєм. Кореспондент „Hamburger Nachrichten“ пише вкінци, що ґр. Ґолуховский вже в жовтни 1906 року уступив зі становища, отже не міг підписувати договору в липни слїдуючого року. Се одно вже вказує на неправдивість того документу про договор. Навпослїдок згадує ще сей кореспондент, що Росия дає один міліон і чверть рублїв річно на удержанє чорногорского войска. Колиж би дійстно кн. Микита брав субвенциї і з Росиї і з Австриї, то се погано сьвідчило би про него і певна річ, що такий „союзник“ не представляє вартости.

Новинки.

Львів, 19 вересня 1912.

— **Перенесеня.** II. Намістник переніс старших ветеринарів повітових: Анат. Проскурницкого зі Львова до Станиславова і Мих. Малецкого з Мельця до Золочева, а ветеринаря повітового Володисл. Рудницкого з Ярослава до Мельця.

— **Оповіщенє** о предкладаню властям податковим виказів до ужитку при вимірюваню податку особисто-доходового на рік 1913. По мисли постанов § 200 закона з дня 25 жовтня 1896 В. з. д. ч. 220 о безпосередних податках особистих мають що року предкладати висше згадані особи до ужитку при вимірі податку особисто-доходового слідуючі викази, а то: 1. властителї домів замешканих а взглядно їх повновластники — виказ всїх мешканців дому; 2. особи піднаймаючі помешканє — виказ піднаємників; 3. голова кождої родини має предложити — виказ всїх тих осіб належачих до господарства домового, котрі мають власний дохід.

Взиває ся проте всї висше згадані особи, щоби викази висше означені в цїли виміру податку особисто-доходового на рік 1913 предложили і визначає ся до того реченець до 15 падолиста 1912 р. Викази тоті мають бути зладжені на приписаних до того друках, котрі дотичним сторонам на їх жаданє власти податкові безплатно видавати будуть. Викази під 2 і 3 становити мають при будинках винайменых прилегу до виказу під 1, а властителї домів мають їх предложити разом з виказом 1 сїй власти податковій, в котрої окрузї лежить дотичний дім. З якого дня стан мешканців має бути в тих трех виказах представлений, назначать поодинокі власти податкові I. інстанциї. Які заяви обнимати має кождий виказ, указують заголовки дотичних друків.

Близші поясненя в тім згляді суть поміщені в згаданім на початку приписі закона і в артикулї 39 розпорядженя виконавчого з дня 24 цьвітня 1897 В. з. д. ч. 108.

Що до наслїдків непредложеня виказів або предложеня заяв неправдивих відсилає ся до постанов § 247 згаданого на початку закона. — Ц. к. краєва Дирекция скарбу.

— **Курс жіночого господарства в Угерцях винявских.** Щоби піднести уровень загального образованя нашого селяньского жіноцтва та підготовити до умілого веденя домашного господарства, рішив Головний Видїл Товариства „Просьвіта“ на внесенє економічної комісиї отворити сего року школу жіночого господарства в Угерцях вин. (пов. Рудки). Наука розпічне ся з 1 падолиста і тревати-ме через пять зимових місяців. Наука безплатна. Мешканє і харч дістануть ученицї в школї за оплатою 20 К місячно. Услівя принятя: Правильний розвій умовий, добрий стан здоровля, укінчений що найменше 16-тий рік житя, народна школа. Подання о принятє до школи треба надсилати на руки Філїї Тов. „Просьвіта“ до 10 жовтня с. р., а Філїї по сгверджению, що кандидатка, є або має услівя стати сільскою господинею, буде правильно платити місячну оплату та заслугує на принятє до школи — відішлють подання найдальше до 20. жовтня с. р. до управи школи жіночого господарства в Угерцях вин., поч. Рудки. — За Головний Видїл Товариства „Просьвіта“: *Іван Кивелюк*, голова. Др. *Іван Брик*, секретар. *Р. Залозецкий*, провідник комісиї. *А. Гарасевич*, секр. комісиї і реф. шк.

— **Вистава в Коломиї.** Всїх Вп. Гостий, що прийдуть до Коломиї на виставу і потребують приміщеня, просить ся зараз зголошувати свої бажання до Комітету вистави для „Кватирункової Комісиї“. Ся Комісия урядує через цїлий час отвореня вистави в канцеляриї в льокали виставовім, а також дня 20 вересня по полудни та 21 і 22 вересня пів години по приїздї кождого поїзду на двірци. Члени кватир. Комісиї мають на лївім рамени червону опаску. — *Комітет.*

— **Знижка для прогульок на виставу.** Міністерство державних зелїзниць признало знижку 40 прц. для окремих поїздів на виставу до Коломиї, там і назад. Орґанізатори більших прогульок зволять віднести ся до своїх дирекций зелїзниць Краків-Львів-Станиславів-Чернівцї. Комітет виставовий просить розложити поїзди на цїлий час вистави, а про день кождого поїзду повідомити секретарият. На отворенє вистави зголошено вже чотири поїзди.

бистроту ума, котра просто всїх чудувала а мимо того навіть в хвилях як найбільшого оживленя не затрачував нїколи питомої собі знатности. Коротко сказавши був то собі якийсь свого рода чоловічок, котрий умів собі других позискати і я остаточно зачав щораз частїйше з ним сходити ся.

Голяндець той ідучи за своїми здібностями і тим, що єму подобало ся, учив ся будови машин а що то був собі чоловік дуже богатий, то після того, як змінили ся єго інтереси, віддавав ся всїляким технїчним студиям. Я мав то враженє, що він робив свої студиї дуже статочно і з дивним уздібненєм а тим більшу зробило то для мене несподїванку, коли я одного дня зробив на нїм якесь дуже дивне спостереженє.

Ми вибрали ся були спільно на прохід і він розповідав менї, що в однїм вистаючім крильци санаториї зробив собі механїчну робітню. Не може, бачите, вже видержати без практичної роботи, отже доктор Льовзіц позволив єму там на горі, де він нїкому не перешкаджає, заложити собі робітню.

Тепер впало менї також то в очи, що я того Голяндця яких чотири чи пять днів зовсїм не видїв, хиба лиш при обідї.

— Я, бачите, займаю ся новою задачию — говорив Сталь дальше — котра мене дуже інтересує і незвичайно займає. То яйце Колюмба — мій Боже, таже то остаточно всї добрі технїчні винаходи суть яйцем Колюмба.

Я слухав здивований. Невжеж він був якимсь винахідником той дивний чоловічок, котрого дїяльности я ще доси нїколи зовсїм ясно не пізнав ані не розвідав, в якім напрямі она веде ся.

— Чи вже о тім говорите? — спитав я обачно.

— З добрими приятелями, то чому би нї? — сказав він з якимсь дивним виразом здержаного роздразненя. — Але ви будете сьміяти ся, коли то довідаєтесь. То нова машина до писаня!

На то виявленє не міг я дійстно здержати ся, щоби не усьміхнутись з дива. Я сподївав ся, що найменше щось такого як якийсь новий спосіб лїтаня а то було щось так звичайного, щоденного, що вже давно маємо!

— Отже видите! — сказав пан Сталь, не обидившись тим анї трошки. — Ви усьміхаєтесь! Але — єго лице нараз дуже споважнїло — заждіть лиш, аж будете знати мій погляд!

Ми тимчасом зайшли до дому і пан Сталь завзивав мене, щоби я пішов з ним на гору і оглянув єго робітню. Отже ми пішли сходами на гору, прийшли до дверий, котрі пан Сталь отворив ключем, який виймив із кишенї і ми зайшли відтак до середини.

Було то досить велике місце, котрому вже єго шестикутна форма, яка виходила з єго положеня у вежи надавала щось дивного. Комнату наповняли всїлякі річи, які лиш можна собі подумати. Була то по части шлюсарска робітня, по части інжинірске бюро. Великий стіл до рисованя з дошкою до рисованя, з довгими лїніями і циркл[ями], прилади до пилованя і лютованя та всїлякі найдивнїйші річи, котрі годї було всї так відразу обняти очима.

Я не міг здержати ся, щоби не висказати свого дива, як то все міг пан Сталь так борзо собі придбати.

Він засьміяв ся. — Телеґрами! — сказав він коротко. Чи гадаєте, що такий сьвятий огонь, коли раз розгорить ся, дасть комусь самому або й другим спокій? Берлин близько, а до двох днів мав від тих фірм, з котрими я вже давнїйше нераз переговорював, все на місци, чого менї було потреба.

Тимчасом впало менї було в очи, що одна часть комнати була відділена занавісою.

Голяндець, видко, добачив, що я звернув на то увагу, бо тепер показав рукою в той кут і сказав: Там сьвятая сьвятих. Там не вільно нїкому заходити лиш менї. То кутик, де щось стає ся.

Голос свій змінив при тім так, що майже аж вийшло з того якесь фантастичне придушене шептанє, а коли я тим здивований, видивив ся на него, взяв мене нараз великий страх.

Той чоловік коло мене був зовсїм змінений. Якесь неприродне напруженє натягнуло єго черти, єго уста показались великі мов би із сталї, так дуже стиснув губи. Очи формально вилїзли єму на верх і набрали страшного виразу. Они споглядали стовпом на ту занавісу, а в них пробивало ся щось, мов би якась ненаситна захланність, щось пожираючого, здавало ся, як колиб хотїли таки то з'їсти, на що дивили ся — годї аж описати, як страшно було дивити ся на тоті очи.

(Дальше буде).

— Проґрама отвореня вистави домашного промислу в Коломиї в дни 21 вересня така:

1) О 9-ій годині рано торжественна Служба Божа в місцевій церкві парохіяльній.

2) По Богослуженю вінчане гуцульської пари молодої з Космача з оріґінальними звичаями Гуцульщини з участю численної гуцульської дружини.

3) Похід з церкви на площу вистави.

4) Торжественне отворене вистави.

5) Сцени з гуцульского життя і їх обряди весільні на площі виставовій.

6) Оглядане вистави і

7) Вечером комерс.

Вступ на виставу 1 корона, а для селян, міщан, військових низше фельдфебля та шкільної молодіжи по 60 сотиків.

Всяких інформаций дотичних вистави, мешкань і продажа білетів на комерс в ціні 6 К уділяє ся в канцелярії льокалю вистави.

Комітет.

— Львівский рускій театр в Самборі від дирекцією Йосифа Стадника. Саля „Сокола". Початок о год. 8·15 вечером.

В суботу дня 20 вересня остання вистава: „Маруся Богуславка", образ з давних часів зі співами і танцями М. Старицкого.

— Стрийщина позір! Після ухвали репрезентантів укр. стрийских товариств уладжує Стрийщина ґреміяльну поїздку на коломийску виставу в сам день отвореня вистави т. є. в суботу 21. вересня с. р. Хто би проте з міста Стрия, чи з повіту хотів взяти участь в тій ґреміяльній прогульці, зволить явити ся 21. вересня завчасу рано на двірци в Стрию до ходорівского поїзду, який відходить звідси о год. 6·08 рано — а приходить до Коломиї о г. 11·34 перед полуднем. Поворот з Коломиї того самого дня. Цілий харч подорожний треба брати з собою, бо в дорозі перестанки дуже короткі. Кошт від особи (разом з прожитком і вступами) вынесе около 20 корон, тілько коли збере ся більше участників, зелізниця від білетів їзди дасть знижку (20 прц. товариству з 40 осіб, а 50 прц. на 100). Осібного поїзду не замовляємо, бо з причини дуже слітної пори і тяжких зборів на значнійшу участь селяньства рахувати не можна. Мимо того сподіваємось, що охотників знайде ся сила, а то тим більше, що крім вистави буде можна побачити також повітовий січовий здвиг! За стрийскі укр. товариства: *о. Пижанковский, др. Калитовский, др. Гирасимів, др. Бачиньский.*

— З салі судової. Перед трибуналом судиїв присяжних вела ся вчера розправа карна против Евгенія Бялковского, бувшого секретаря ради надзорчої І. гал. Товариства акцийного будови ваґонів і машин в Сяноці, обжалованого о злочин спроневіреня. Після акту обжалованя Бялковский в часі від січня до липня 1911 спроневірив на шкоду сяніцкої фабрики готівку 5877 К 80 сот. і заставні листи $4^1/_2$ процент. Банку кравового в сумі 400 К разом з купонами вартости 90 К. По переслуханю обжалованого якийсь старший мужчина встав з лавки в авдиторії судовій а піднявши два пальці в гору відозвав ся по польски: „Високий трибунале!" — В тій хвили радник Левицкий перебив єму і загрозив видаленєм з салі. Мужчина той сильно рознервований сів назад і замовк. По переслуханю инших сьвідків прокуратор Голобуд поставив внесене, щоби ще переслухати одного сьвідка а то бувшого старосту Вайдовича, тестя обжалованого, котрий сам зголосив ся до прокуратора. Тому спротивив ся рішучо оборонець др. Соляньский, але трибунал прихилив ся до внесеня прокуратора. На салю війшов тоді п. Вайдович, той сам, що перед тем відозвав ся був з авдиторії а зізнаня того сьвідка були для обжалованого дуже некористні. По смерти жінка а доньки сьвідка обжалований пустив ся на мантїя. Причини не мав до того ніякої, бо сьвідок старав ся всіма силами о то, щоби обжалованому нічого не забракло. Виробив єму також добру посаду. Але обжалований гуляв, жив над стан і тратив гроші а той спосіб житя зробив з него злочинця.

По замкненю поступованя доказового і промовах, судиї присяжні радили довший час над поставленими їм питанями і видали 12 голосами вердикт признаючий Бялковского виноватим злочину спроневіреня. Трибунал засудив Бялковского, увзгляднюючи обставини облекшаючі вину на 18 місяців тяжкої вязниці обостреної постом що 14 днів і на зворот сяніцкій фабриці спроневіреної суми. До кари почислено єму 8 місяців слідчої вязниці.

— На кару смерти через повішене засудив онегди в Станиславові трибунал судовий на основі вердикту судиїв присяжних селяни на Никола Хому, котрий в Хоцемири убив пятеро людий.

Господарство, промисл і торговля

— Оголошенє. В часі межи половиною вересня а половиною жовтня 1912 р., будуть продані в дорозі переторгу через ц. і к. дивізії трену:

Ч. 1. дня 1. жовтня 1912, о год. 8 рано в касарни над Вислою в Кракові.

Ч. 3. дня 26. вересня 1912, о год. 8 рано в касарни трену Пенан в Ґрацу.

Ч. 8. дня 29. вересня 1912, о год. 9 перед полуднем на площи інвалідів в Каролінентал.

Ч. 9. дня 25. вересня 1912, о год. 2 по полудни в Йосефсштадт.

Ч. 10. дня 29. вересня 1912 р. в Старім Самборі.

Ч. 11. дня 23. вересня 1912, о год. 8 рано в парку в Малехові коло Львова клячі військові горячої крови в віку до 14 літ, котрі команда ц. к. заведеня оґерів рядових узнасть за здібні ще до цілий розплодових, а то окремо від иншых коний тих дивізий призначених до вибракованя під слідуючими условіями:

До тих окремих переторгів клячий, при котрих ціну викликаня устанавляє ся лише 100 К з можностию підношеня при переторзі найменше о дві корони, допущені будуть виключно лиш селяньскі годівельники коний, країв передлитавских з охрестностий хову коний теплої крови, котрі проте самі межи собою будуть переторговувати ся.

За селяньских годівельників коний будуть уважані лише такі менші рільники і властителі ґрунтів, котрих основу удержаня становить лише веденє свого господарства.

Кождий отже з переторговщиків повинен виказати ся перед комісионуючим заступником заведеня рядових оґерів письменним посьвідченєм своє політичної власти повітової, згляд но найвисшої команди заведеня або стациї оґерів вядових, в котрім як найточнійше належить зазначити, що переторговщик дійстно є сільским годівельником коний в Передлитавії замешкалим, в котрій годівля коний горячої крови є провадженна і длятого є управнений до переторгу.

Купуючі клячі приймають на себе обовязок задержаня їх через час найменше 3 літ і уживаня їх до розплоду.

Число вибракованих клячий призначених до продажи в кождій з висше згаданих місцевостий будо могло бути подане до відомости аж при переторзі.

Прошеня о пренотациї або поодиноки уступства, як неменше о продаж клячий з вільної руки, не будуть увзгляднені — *З ц. к. Намістництва.*

Телеграми.

Вальзе 19 вересня. Нині перед полуднем відбуло ся тут в присутности Цісаря вінчане Архікнягині Єлисавети Франціски з кн. Юрием Вальдбурґом.

Будапешт 19 вересня. Після урядових реляций підчас вчерашної бучі на улици потягнула полиция 80 осіб до одвічальности, з тих 37 арештувала. Богато осіб єсть ранених, з них 24 тяжко.

Льондон 19 вересня. Вправи анґлійскої армії вчера нагло перервано. Причиною має бути та обставина, що войска внаслідок знаменитої розвідуючої служби аероплянів не могли удержати ся на своїх становищах.

Льондон 19 вересня. До „Times" доносять з Оттави: Департамент рільництва заборонив привоз бараболь з Европи а то з причини, що в Европі бараболя гниє.

Гамбурґ 19 вересня. Воздушне судно „Ганза" з ґр. Цепеліном, дром Екнером, старшим інжиніром Дирром, капітаном Ґекером і 10 иншими подорожними полетіли нині рано о 4 год. в дорогу до Копенгаґи. В хвили злету не було вітру.

Лодзь 19 вересня. Замешкалі тут Болгари одержали від свого правительства приказ, щоби вертали домів.

Подорож довкола землі.

Весела товариска гра для науки і забави. Накладом Руского Товариства Педаґоґічного, Львів, 1910. — Ціла гра гарно обдумапа. Она незвичайно цікава, займаюча, а до того дуже навчаюча. Складає ся з трех частий: 1) землї, на якій означені головні місця, до котрих мають загостити подорожні, 2) гранки, призначеної до кидавя і 3) чотирох подорожних: піхотинця, наколесника, самоїздника і козака. Подорожні виїздять рівночасно зі Львова, з площі сьв. Юра і по довгих пригодах в подорожи довкола землї, вертають назад до Львова перед Бурсу Р. Т. П. на ул. Потоцкого. Гра незвичайно складна і вправляє знаменито думанє і память. Надає ся дуже до забави дітий, а навіть старших. При тім звертає увагу на розбуджене патриотичних чувств грача. Девіза гри така: „Їдьте, любчики в сьвіт, навчайтеся в чужих людий розуму і вертайте чим скорше домів, просьвічати рідну любу Україну.

„Щоб і ми, якдругі в сьвіті,
Засияли у просьвіті,
Шляхом поступу ішли,
А навчившись між чужими,
Працювали над своїми,
Кращу долю віднайшли".

— Рускі диктати до шкільної і приватної науки. На підставі правописних правил зладив з методичними вказівками доповнив Йосиф Танчаковский, учитель школи ім. Шашкевича. Друге поправлене і розширене видане. — Ціна 80 сот. і 5 сот. на опаску почтову. —

— Домашна кухня. (Як варити і печи?) Зладила Леонтина Лучаківска. Львів 1910. Накладом Миколи Заячківского. З друкарні Івана Айхельберґера, Львів, Ринок ч. 10. — Ціна одного примірника 1 К 50 с.

За редакцию відповідає: АДАМ КРЕХОВЕЦКИЙ

ОГОЛОШЕНЯ.

З друкарні В. Ловиньского, (під зарядом І. Недоп'яда) у Львові. Телефона ч. 527.